

годѣшіе, крѣсти го, и го наименѣка на име-то си Михаилъ, за да си покажи велико-то благодареніе. Това направи и наслѣдник-атъ мѣ Владимиръ, кой-то доде въ Константинополь крѣсти са, и са преименѣва Симеонъ, единъ отъ найдобры-те владѣтели на тоа народъ. Въ това време пріеѣха вѣрѣтъ Хрїстовъ и са крѣстиѣ сичкы-те Българы (а), и тогакашный-атъ патріархъ Константинопольскій фотій, проводи съ Симеона епископы и учители, за да ги учатъ къ вѣрѣ-тѣ Хрїстовѣ, и да утвѣрдятъ въ неѣ вѣрны-те Българы, кои то въ разны обстоятелства ако и да притѣрпѣѣѣ толкова искѣшеніѣ, пакъ Божію милостію остаѣ непоколебимы и твѣрди въ пракославнѣ-тѣ вѣрѣ до днесъ.

Глава 78.

За обрѣщеніе-то на Сърби-те.

Гречески-те писатели говорятъ, че сърби-те кои-то населявали мѣста-та между дѣнав-атъ и Адриатическо-то море, нѣкоѣ часть отъ тѣхъ, около 640 години по Хрїста, съ настояванѣ-то на Императора Иракліѣ, были приведени въ Хрїстовѣ-тѣ вѣрѣ; и че са около половинѣ-тѣ на деватото столѣтіе Хрїстіанство-то подобрѣ распростра-

а) Въ тоа народъ е имало доста Хрїстіани, и преди тѣѣ две знаменити крѣщеніѣ: но или отъ страхъ, или за интирезъ неѣ са показѣвали, а кои-то сѣ были ивни, тѣѣ сѣ были подъ Царградскѣ-тѣ власть.